

# TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de două ori pre septembra: Duminecă și Joiua. — Prenume-  
ratuine se face în Sabiu la expeditiunea  
foei pre afară la c. r. poste cu bani  
gata prin seriori francate, adresate către  
expediție. Pretul prenumește pentru  
Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear  
pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nu 31. ANULU XX.

Sabiu, in 15/27 Aprile 1872.

trn celelalte părți ale Transilvaniei și pentru  
provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl.  
Iéra pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru  
princ. si tieri straine pre anu 12  $\frac{1}{3}$  anu 6 fl.

Inseratele se platește pentru întâlta  
ora en 7 cr. și urmă, pentru a doua ora en  
5  $\frac{1}{2}$  cr. si pentru a treia repetare en 3  $\frac{1}{2}$   
cr. v. a.

## Înscintiere.

Dupa cele după „Statutul organic“ al Metropoliei noastre gr. resarcitene, Sinodul archieclesanu are a se tinențe în totu anul în Duminecă Tomei, care în acestu anu cade în 23 Aprilie; pentru aceea în Duminecă Tomei se va tinențe la 9 ore serviciu dñeescu cu chiamarea săntului Duchu, și apoi la 11 ore se va deschide prin convocarea solene Sinodul archieclesanu în sal'a seminarie.

Ceea ce se aduce la cunoștința domnilorii membruii sinodali spre intocmă urmare.

**Presidiul Sinodului archieclesanu.**

## „Sa ne curatim simbirile!“

In impregurările cari ne „slămu noi și politice și bisericcesce și socialu, cându pare ca totu lucrurile suntu miscate din titienile loru, nimică nu este mai de lipsa de cătu punerea noastră in puzetione de a privi cu ochi împediri ce cestiune, fia aceea politica, bisericcesca și sociale.

Sorțea noastră națională politica de siese anu a fostu victimă unor patimi ordinare de ambițiune, cari înainte de totu au avutu înaintea ochilor săi se impedece ori ce miscare națională, afara de ce se va face prin initiativă cea neputințioasă a ambiciunilor. Ce s'a facut înse prin initiativă aceasta a fostu numai nisice întreprinderi fără de ratină, cari nu s'au bucurat de alte rezultate, decât ca ne-au înglodat cu totulu în tina politică din carea numai cu anevoieva va fi de esitu.

Sorțea bisericcesca, înălțu ea privesce pre români gr. or. din Transilvania și Ungaria, a fostu înălțată mai favorabile, înălțu tocmai în aceste siese ani din urma amu fostu norocosi, că pre lângă stârziu neobosită a Arhiepiscopului și Metropolitului nostru sa ajungem la demnitatea originală a bisericiei noastre ortodoxe creștine, sa ajungem la autonomia bisericcesca, după carea români gr. or., că o comuniune mare bisericcesca, sa-si poată administra și regulă totu asacerile loru bisericcesci, scolari și fundaționali. Tocmai acum slămu ierăși înaintea sinodelor ce se voru tinențe în archieclesă și în celelalte diocese gr. or., în cari au sa se desbată întrebări necesari pentru binele comunu alu tuturor creștinilor nostri. Firescu ca vinu casuri și în viția noastră bisericcesca, unde pre lângă totu voi' de a te feri de prepusuri, ti cauta să recunoști amestecul unui spiritu disolutoriu, care se pare că le sioptesce unoră și altoră: totu sinodele și totu castigurile voastre bisericcesci suntu nimicuri, faceti cari după cum ve vine la socotela. Altfel nu ne putem explica, obstinationile și cervicosiele demusurate in contră ordinei legilor bisericcesci-scolare tocmai din partea acelor ce suntu chiamati a le cunoscere pre acestea mai bine, ba in unele casuri ale și apară.

Starea noastră sociale este legată de cele două dintâi in molte privințe. Diferințele in cele politice și bisericcesci, de și nu după natura loru, dară după natura celor ce le provoacă, ingreuează apropierea și insotirea in întreprinderi comune și pentru aceea, căci din causele mai susu atinse și aici se intempla multe, cari o minte sanatosă nu le poate incuviintă.

Starea carea se creaza înse de astfelui de impregurări nu aduce alta decât numai suferințe mari și mici, cari soferintă potu fi egale cu o disoluție totală a poporului in a căruia sinu se veresc.

De securu cea ori care român bunu și reu, cându și va face societățea aceasta ce ni o facem.

și noi, se va insoră, și noi nu putem presupune atâtă impetrire de inima, altădoră la vre-o doi trei indivizi, cari au în vedere numai specula cu bani și posturi pre contul naționalei loru, — nu putem presupune, dicemu, atâtă impetrire, înălțu sa nu cungere celu putințu, ca aru fi tempulu, ca asacerile noastre politice sa mergă mai bine, că cele bisericcesci, celu putințu in partea aceea, unde ele suntu puse in ordine și asecurate prin legi, sa nu mai fia conturbate cu rea credința in desvoltarea loru, și sa vedem că neintelegerile sa nu ne mai înstrâneze pre unii de altii că sa producemu fără de intelegeră numai lucruri nemature.

Inse care sa fie acea metoda, carea sa ne deschida calea ocesta salutară?

Responsul aici este usior. „Sa ne curatim simbirile!“ adeca să se desbrace fia-care de ambitiunea și ur'a personală, să procede fia-care la ori ce lucru numai cu aceea intenție curată de a contribui cu concursulu seu la binele și servicierea naționalei resp. bisericiei și... ; eata calea și ea nu este nici colțioră, ci cea mai netedă, cea mai cu tignă, pentru ca departa scrupulii cei rei de conscientia, ea departă și grigia ce trebuie sa o aiba celu binevoitoriu, că sa paralizeze atentatele inimicilor interni, va sa dică, din sinulu naționalei, cându acei inimici nu mai suntu.

Voi voru ore toti români sa-si curetie simbirile? Noi amu dorî acăstă din tota anima. Dara vomu avé ocasiune că sa si vedem, căci ocasiunile unde are sa se lamurășca aurul, ni stau dinaintea usilor. Invitarea ce ni-o facă dlu Dr. Borcă, precum și alte invitări ce se facu in mai multe părți ale romanismi noastre din patria, va fi ună ocasiune. Lăzările sinodelor convocate va fi alta ocasiune și cele-lalte inca nu voru întârzi de siguru, că sa ne arate deca suntu curatile simbirile, său bă.

Dorintă noastră aru fi, că simbirile tuturor românilor sa se curetie prin serbatorea cea mare a Pascilor, carea a sfematu intunerecolu și a resarită lumină, carea omorindu mórtea a dăruitu vietă.

Momentele aceste amu dorî sa petrunda inițiale fia-cărui român și insufletindu-se de ele sa putem ajunge sa alungăm și noi intunerecolu, care ne aduce sclavi străinului și omorindu mórtea nescinției și a metechnelor ei precum suntu intrigele, sa ajungem la viția cea fratică și plina de prosperitate pentru fia-care român in specie, și pentru națione in genere!

## „Sa alegem deakisti și stengaci de deputati?

Cestiunea, deca este mai bine, că români transilvaneni sa ieșă din passivitate, și sa participe la alegerile viitoră pentru dietă din Pest'a, să discutatu din destulu pro și contra.

Dupa cătu amu potutu intielege din diurnalele noastre și din convebiri private, parerea, că sa nu moi slămu cu mâinile in sinu și sa nu lasămu sa mergă la Pest'a in locu de români, deputati străini, cari pagubescu interesele noastre naționale, a castigat totu mai multu terenu intre români transilvaneni.

Fia-care român nepreocupato să aconvinsu, ca interesele noastre naționale pretindu categorice, participarea noastră la alegerile viitoră.

Se nasce acum intrebarea, ce felu de deputati sa alegem, deakisti (guvernamentali) și stengaci (opozitionali)?

Inainte de a respunde la aceasta intrebare este necesitate, de a ne chiarifica despre principiul care desparte cele două părți ale dietei din Pest'a și despre însemnatatea lui pentru noi români.

Acestu principiu este intrebarea, deca intre

Ungaria și Austria de dincolo de Laita sa fia uniune personală sau reală.

Este cunoscutu, că partidă deakiana, adeca guvernamentală de astazi a incheiatu in anul 1867 pactul de statu cu Austria de dincolo de Laita, in poterea căruia Ungaria este unită cu ceea-lalta parte a monarhiei nu numai in persóna monarhului ci și realu prin asaceri comune. Acestu pactu lu apera partidă deakiana en ori și ce pretiu, pre cându partidă stenga lu combate din respunerii.

Va sa dică și ună și altă voiesce dualismulu, numai in deosebite forme.

Inălțu ună sau altă din aceste părți se pare a fi mai multu sau mai putințu liberale, trebuie să marturisim ca cestiunea liberalismului său neliberalistomu nu este caracteristică principală a părților numite, ci numai mediul de a ajunge la scopu, adeca de a se mari și intări partidă respectiva.

Partidă deakista se geră mai conservativa, fiindca asi crede a se intări mei cu siguritate, cea stenga, mai liberală sperându astfelii, se castigă mai multu terenu mai cu séma intre nationalități.

No-amu potutu inşa convinge din desbaterile dietali ca pre cându și partidă dréptă cuprinde elemente liberale, pre atunci in stângă inca se află membri mai conservativi, că ori-care deakisti.

Fatia cu nationalitățile nemagiare inca nu este deosebire intre aceste două părți, și ună și altă voiesce predominarea magiarismului, numai ca stângă cu putine excepții, voiesce acăstă in măsură cu multu mai mare decât deakistii și ne da sa intielegem ca deos aro ajunge Tisaistii la putere nationalitățile nemagiare aru avé sa sperie cu multu mai putințu, decât dela partidă guvernamentală de astadi.

Din totu cele dese pâna aci se poate deduce cu tota consecință, că gruparea părților dietali in deakisti și stengaci pre noi români numai atâtă ne privesce, înălțu acăstă intereseză pre ori-care cestiune bunu, adeca înălțu siguritatea statului și constititionalismulu prin enă său alta formă de dualism aro potă fi pericolata său nu; in privința intereselor noastre naționale acea grupare de părți este mai fără nici o însemnatate.

Asi dă la alegerea deputatilor români in Transilvania, intrebarea deca respectivulu este deakisti său stengaci este cu totulu nerelevantu și fără intelelesu, și inca cu atâtă mai multu fiindca o stare grupare de părți intre noi, români transilvaneni, nu esista, nu esista la noi nici deakisti nici stengaci ci numai activisti și passivisti.

Din acestu punctu de vedere parcediendu, noi români transilvaneni după gruparea noastră in părți ne potem alege decât său activisti său pasivisti, deakisti și stengaci nu avem. De sine se intielege ca indata ce amu intrat in terenul activităției nu potem alege decât unu atare deputat, care se declara de activistu, altintre aru fi o contradicție in adjecto.

Afara de acăstă lucrul principalu este să alegem barbati cu judecata matura și de caracteru firmu; barbati capaci de a intielege și aperă adevăratele interese ale noastre naționale, barbati onesti pentru că sa nu poată fi sedusi in activitatea loru prin interese particulari și personali.

Dece vomu si fericiți a avea atari, de sigur voru să aperă interesele noastre naționale, calea de procedere nu li se poate prescrie.

O singura dorintă aru potă exprimă naționea româna deputatilor ei, și acăstă dorintă sa fia săntă pentru acesti, adeca ca, ori-ce cale voru alege deputati nostri, ei sa procedă solidaru, fiindca:

Concordia res parvae crescunt, discordia maxime dilabuntur.

### Evenimente politice.

Ministrul de interne Tóth a emis un circular cu datul din 20 Aprilie a. c. către toate jurisdicțiile, care circularu privesc miscarea electorală. Scopul circularului e ca mâna în mâna cu libertatea sa procedă și ordine la alegerile viitoare. În patru puncte arata circularul și mesurile prin care să se impedece să pedepsescă escesele turbatorii de ordin la alegeri. Fericit de acei ce și-au recorit inimă până nă aparțin acestu circularu cu o dragutie de bataia constitutională.

Ni pare reu ca nu ne ieră spatiul a publicat nici astăzi un apel subscris de Antoniu Mocioni, prin care se provoca români la o consultare pre Joi după Duminecă Tomei. Consultările naționale sunt sărbe necesare pentru români. Regretăm căndu vedem ca nici în orele supreme nu astăzi destulă armonie; provocările cele diverse la adunări în toate părțile testeză de o completă neîntelegeră și acăstă va duce la o perfectă imponență politică.

Serbii se pare că voru capătă un congres nou bisericescu, care va avea să aléga pre metropolitul lor său după cum lu numescu ei, pre patriarhulu.

In Boem'a pre lângă toate încordările naționale au invinsu gubernamentalii. Naționalii protesteză contră alegerilor.

In afara este putin de interesu. Singura Spania pare că are să se produca cu o revoluție nouă, contră cărei înse guvernului i se facu oferte de ajutorie din mai multe părți.

Din România după multe sciri despre abdicarea lui Carol I astăzi, ca la o gratulare ce i adresa ministeriul la Galati, unde se astăză aici în diu'a de aniversarea nascerei sale, respondă în modul urmatoriu:

„Primescu cu o via multiamire felicitările ce 'Mi trămiti. Urările ce 'Mi faceti 'Mi suntu cu astăzi mai placute cu cătu ele 'mi dău ocasiunea a areă și astăzi tereica tota existentă. Mea și a dinastiei mele este stresu legată cu viitorul și prosperitatea României. Faceti să scieți terei intră, dlor ministri, ca nicio uinelire, ori care aru să sorgintea ei, nu va slabii nimă Mea a cale simtieminte de iubire și acea nestramutata o tarire înindeplinirea acestei misiuni ce Mi-am impus.»

### Dietă Ungariei.

In siedintă din 11 Aprilie a casei deputaților se autentica mai întâi protocolul siedintei precedente.

Dupa aceea se cefesce lista deputaților cari să se tramita că deputație gratulări la curtea r. — Mai mulți deputați ascernu petitioni, care se tramit comisii petiționari. Se facu apoi interpellări de interesu particulariu.

K Szöl presinta raportul comitetului finanțial despre socoteliile finale transpușe lui; acelasi referinte ascernă raportul comitetelor, = unificanțial și drumurilor de feru despre proiectul de lege relativ la lini'a vicinală Vojtek-Bogdan. Ambelor raporte se voru tipari și tramite secțiunilor.

Urmăza continuarea desbaterei despre introducerea novelei de alegere.

La ordinea dilei ia cuventul că primu vorbitor Dr. Sv. Miletic. Elu spriguesce propunerea lui Madarasz, nu că serbu ci că democrat. E o frasă găla, dice vorbitorul, ascernarea ca dreptul general de votare perichetează naționalitatea ungurească și temereea că acestu dreptu va produce republică, marturisesc vorbitorul, ca chiaru cându să aru indeplini, nu aru fi o nefericire. (Claritate la slângă).

Cea ce dise Ghyczy despre neșintele serbilor, de a crea unu "statu slavo de Sudu", e numai in parte adeverat. Serbii ungureni nu ceru o teră propria, ci dorescu, ceea ce și Fr. Deák la anul 1865, cându vorbitorul a conferit cu elu în contielegere cu regimul serbescu, a recunoscutu de dreptu și chiaru și necesariu, adeca ea comitatele Baciu, Temesiu și Torontală sa se arondedie în municipiile respective influenței și majorității serbilor valoarea cuvînicioasă.

Cu privinția la Croati'a inca pote vorbitorul

asecură că ocole nu există tendinție de deslipire; cându înse aru veni tempulu, care după parerea vorbitorului trebuie să vina, că Croati'a sa intre cu Serbia într-o legatura independentă, atunci e interesul Ugariei, a promovă acea neșintia, înse nu a o impedecă. Tote aceste suntu inca departe și vorbitorul le-a amintit numai pentru de a areă cătu de nefundata e acea afirmare ca dreptul general de votare nu se introduce din cauza naționalităților. Prese totu naționalitățile facu in acăstă dieta o esperință tristă etc. Si totusi aru și in interesul ung, dice vorbitorul, a indestul pre naționalități, nu numai pre cele din tierra, ci și pre cele din vecinătate. Temereea că cehii voru cauți și astăzii in Ungaria contră ungurilor, e numai o inventiune.

Vorbitorul polemisă după aceea mai pre largu contra lui Ghyczy și altii antevorbitori si votăza in fine pentru Madarasz. — In același ințiesu se pronuncia și St. Pavlovics.

Presedintele declară că nu mai suntu alti vorbitori insinuati și ca prin urmare desbaterea e inchisă.

In siedintă din 12 Aprilie a casei deputaților se cefesce și autentică protocolul siedintei precedente. — Se anunță mai multe petitioni. Ministrul de instrucțiune ascernă socoteliile finale de fondurile ce stau sub administrarea ministerului de instrucțiune.

Presedintele: Tocmai mi împartășesc ministrul-presedintele prin o scrisoare ca M. Sea regele de engetu a inchide dietă in persona in 16 I. c. la 1 ora postum in sală cea mare a castelului r. prin o cuvântare de tronu. Aducendu aceste la cunoștința casei rogu pre membri a aparea in acea di in numeru cătu se pote de mare.

Dupa une-altele fără interesu, se trece la ordinea dilei. — L. Csernatony polemisă contră onora deputați dela stângă extrema, cari pretindu dreptul general de votare și recomanda propunerea sa relativa la introducerea partiei prime din novelă de alegere.

Ministrul de interne, W. Tóth: Inalta casa! In 22 Februarie, va sa dica acum mai două luni, se incepă desbaterea generală despre proiectul de lege, pre care avui onore a-lu ascernă casei spre modificarea, splicarea și completarea art. de lege V. 1848, lu ascernoi, marturisescu, cu speranță firma ca proiectul va devine inca in decursul acestei sesiuni de lege — o lege pentru a cărei efectu si urmaru eu cu placere să linisesc iau asupra-mi responsabilitatea, nu numai astăzi, ci și pentru viitoru; căci eu sum de convingere că ideile fundamentale din proiectul meu corespund dreptății și relationilor terei noastre și că suntu apte a contribui esențial la susținerea și ascurarea vietiei noastre naționale. Eu și acum sum de acăstă convinge, pre lângă toate căte său reflectatu contră proiectului din partea onoratei opositiuni, pre lângă toate acele lucruri, cari său intemplatu in acăstă casa dela inceptul acestei desbateri.

Acesti credinti și acăstă convingeri amu datu expresiune, cându declarasem la incepătul desbaterei că sum găta a părea posibilitatea căndu majoritatea nu aru recunoscere principiile fundamentale ale proiectului meu de drepte și acestu proiectu lu laru primi in general de baza a desbaterei. Dupa o pertractare de 10 dilo a acceptatul on. casa principiile fundamentale ale proiectului cu o majoritate de 42 voturi, nu din cauza, ca a-siu să facutu din acceptare o cestiu personală, după cum observara cătu-vă vorbitori opositionali, căci in afaceri asi de momentose nici nu se ia in socotinta o cestiu neinsemnată personală, ci din cauza că majoritatea a recunoscutu principiile fundamentale ale proiectului meu de drepte și corespondiente scopului. (Sgomotu la stângă. Aplause la drăptăța).

Cu toate aceste speranțe mea să nimicu de a devine acestu proiectu inca in decursul acestei sesiuni de lege, de ore ce minoritatea să aporta la desbaterea speciale de asiă incătu nici punctele prime ale proiectului meu nu se potura rezolvă, ceea ce deplângu cu atâtă mai multu cu cătu amu convicțiunea că, pre lângă toate atacurile aprige ale opositiunei, căndu, neșindu a ne capacitate reciprocă, (cumulta la stângă) amu și continuu lucrul cu o dorintă onesta de a ne intielege, amu și potu crea o lege, care din partea teoreticilor pote ca să aru putea atacă, despre a cărei folosu practicu din partea măsării inceptră atâtă sum convinsu, incătu eu nu preste multu tempu așteptu satisfacțiune tocmai din partea acelor, cari acum au impedeat creația

acestei legi. (Miscare la stângă. Aplause viu la drăptăța.)

Deci de-să iau cuvantul, macar de in aceste 2—3 dile, cari mai romane asăstă dieta laolaltă, acestu proiectu nu pote devine de lege, binevoiți a scrie acăstă zeluloi, care me insuflătiesc pentru cauza, cărei servescu, și care mi impune a mai respunde inca odată la acuzațile, ce le-au produs opoziția nu in forma tocmai crutatōre contră regimul și majorității in decursul acestei desbateri.

Dupa aceste incepe ministrul a combate opozitionea prin o vorbire lungă și bine primită din partea dreptei, din partea stenței su înse adese întreruptă prin miscări, strigări și tumultu sgomotosu.

Urmăza votarea nominale despre introducerea in §-lu primu. Resultatul votării e următorul: pentru proiectul regimului votara 181, contra lui 137, absenți 72 deputați.

### Publicarea protocoletelor funduare in Transilvania.

#### EDICTU

Despre publicarea cărilor funduare pregătite, respective susțepute in toate comunele din scaunul Ariesiului secuescu, mai incolo in comunitatea orasienescă Bereczk (Breticu) cu filiala ei Soósmező, (Poiană sarata) precum si in comunele Jiucu de Josu și Catina (Katona) tienătoare de comitatul Colosiu.

In urmă ordinatia inaltolui, ministeriu reg. ung. de justitia dto. 8 Martie 1872 nr. 6273 in privinția mentionatelor operate de cărti funduare se facă unosute următoare:

I. Localisarea pentru introducerea cartilor funduare fiindu pre deplin terminata in toate comunele din scaunul Ariesiului secuescu, in comună orasienescă Breticu cu filiala ei Poiană sarata, mai incolo in comunele Jiucu de Josu și Catina (Katona) tienătoare de comitatul Colosiu cartile funduare susțepute, din preuna cu registrele parcelarie de posessiune si desemnula liniamentelor de acelea tienătoare se voru transpune incepându dela 1-ma Maiu 1872 la oficialele de cărti funduare ordinate lângă judecătoriile mentionate sub II. unde ale vedé ori cui e permis in orele oficiose.

II. Afacerile de cărti funduare le proveze: a., judecătoria regesca in Tordă, pentru toate comunitățile din scaunul Ariesiului secuescu;

b., judecătoria regesca in Kézdi-Vásárhely, pentru comună orasienescă Bereczk cu satu Soósmező\*);

c., judecătoria regesca in Clusiu pentru comunele Jiucu de Josu și Catina (Katona).

III. Cu privire la trebile si afacerile oficiose, care se voru incepe cu 1-ma Maiu 1872 la sfârșitul judecătoriile susu însemnate se emitur următoarele provocări si dispoziții:

1) Se provoca toate persoanele, care in urmă vre-unui droptu de proprietate, de pemnu ori de arenda, avutu inca pre tempulu autenticarei proto-coletele cărilor funduare, său celu pucinu castigatu inca inainte de 1-ma Maiu 1872, credu ca potu sa pretindă vre-o indreptare, intregire, descriere, adaugere, său stramutare in protocoile cărilor funduare, sia in privința numirei bucurilor nemisctări, sia in privința compunerei corpului funduarii său a relațiilor de posessiune intabulate; că aceste pretensiuni pâna inclusiv la 31 Decembrie 1872 cu statu mai vertosu sa le insinuedie, cu cătu la din contra acele spre daună unui altu treilea, care pre temeioului inscrierilor coprinse in protocoile funduare, incepându dela 1-a Maiu 1872 va castigă cu credintă buna alte drepturi tabularie, nu se voru luă mai multu in considerație.

Acăstă insinuare are a se intinde pre toate drepturile de posessiune inca necuprinse in proto-coletele funduare, fără osebire, ca ore acele in cările vechi esite său ne esite din usu, ori in faziuni funduare său alte cărti, foi si registre, suntu cuprinse ori ba, si ori a intinsu o partida in privința transcrierei de posessiune a vre-urui bunu castigatu rogare la vre-o judecătorie, si judecătoria a decisu asupra acestei instantie, ori ba.

\*) Oficiele aru fi datore a pune numire locurilor asi precum ele suntu, dura nu precum li se pare lor.

Deci indatorirea spre insinuare e adevarată mai alesu pre toate acele persoane, ale căror drepturi de posesiune la comissoanea localisarei nici prin sine, nici prin reprezentanții denumiti de comissoane s'au adus în valoare; său cari nu au fostu în stare după regulile localisarei a-si legitimă afirmatoului dreptu mai tare de posessiune ori de compossessiune in contră posesorului săpticu astăzi prin comissoane si inscrisul în protocolele funduare; pretensiunea loru adusă înainte său însemnată în protocolele funduare său în protocolul generalu de pertractare, ori bă.

### 2) Mai departe toate persoanele cari:

a) pre realitatele inscrise in protocolele funduare după desfiermurirea prea inaltei patente de aviticitate din 29 Maiu 1853, si-au adus în valoare dreptul de aviticitate său de recuperare pumnoral, au sub altu titlu legitimu si-au insusit dreptul de proprietate, — său carorū;

b) după otarirea acelei-a-si patente de aviticitate li se cuvine terminu mai lungu spre realizarea dreptului de recuperare pumnoral prin astă se provoca aceste pretensiuni pâna celu multu la 31 Decembrie 1872 inclusiv, spre incognită rarea urmarilor de dreptu amintite mai însusu sub punctul 1-mu, ale insinuă, si în casulu amintită sub a.) procesulu de dreptu pendente, spre adnotare in protocolul funduarii, sau dreptulu recastigatu prin calea legală spre străpunere in acel'a-si; iera in casulu b.) dreptulu de recuperare pumnoralu, ce li se cuvine inca, spre însemnare in protocolul funduarii alu legitimă cu documente autentice.

3.) Asemenei toate persoanele, cari pre bunurile nemiscătore inprotocolate, său si-au castigatu dreptul de prioritate, pumn, servitute, au alte drepturi prin intabulari, însemnari, adnotatiuni, ori conscrieri pumnorale judiciare, său pâna la 1-m'a Maiu 1872 incasă voru căstigă, se provoca, aceste drepturi din scopul înscrierii loru în făta sarcinelor corporilor funduare pâna celu multu 30 Aprilie 1873 inclusiv cu atâtua mai sigură ale insinuă, cu cătu din contra dreptulu prioritatelor castigate mai înainte si-lu voru perde; pre cându din contra facându insinuare la tempu cuvenit, dreptulu de antaietate castigatu pâna la 1-m'a Maiu 1872, i voru ramână în valoare facia si cu acel'a castigatoru si creditori ipotecari noi, cari au castigatu dreptul de proprietate său de pumn după diu'a acum mentionata.

4.) Acele pretensiuni, care se băsădă pre deobligamintele urbariali, său alte referintie de acea natură, regulate prin patent'a din 21 Iunie 1854 editată in făta de legi imperiale, bucat'a LV. nr. 151 suntu eschise dela provocările edictale spre insinuare si demonstrare, precum si dela pertractările obicinuite in urm'a edictelor săra deosebire, si acele in protocolele de localisare prenotate, ori ba.

5.) Terminii edictali prescrisi in alinile precedente, nu admittu nici prorogare, nici justificare ori inoare de procesu.

6.) Publicatele protocole funduare se voru considera si conduce dela 1-m'a Maiu 1872 incepându, că cărti funduare conforme §. 321 din codicea civilă generale; deci incepându dela diu'a mențiunata, drepturi noue de proprietate, ipoteca ori alte drepturi reali asupra bunurilor nemiscătore introduse in ele, se voru potrivită castigă si transfreră asupra altor'a, precum si a se sterge numai prin intabulare legală in acel'a cărti, săra de a derogă in se pretensiunilor asupr'a acestor bunuri nemiscătore mai nainte căstigate, însemnate si legitimate in terminul edictale.

7.) Prescriptele, după cari voru avea de a se indreptă părtele si judecătoriile la implenirea si executarea trebilor si afacerilor oficiose, însemnate in acestu edictu, suntu cuprinse in procesur'a transilvana pentru cărtile funduare, emisa cu ordinația ministrului de justiția dto. 5 Februarie 1870 (Archivul Ordinatelor, anul 1870 fascicula I, si II.)

8.) Acei creditori, cari prin ore-carea transcriere aru suferi stracaciune cu privire la prioritățea pretensiunilor loru transcrise său transcriende, exceptiunile si facia cu un'a a trei'a persoana le potu realiză inca in siese luni după terminul desfășut in punctul 3, — adeca pâna la finitul lunii Octombrie 1873, referescă-se acele exceptiuni la validitatea pretensiunilor, la incetarea, ori prioritățea loru. — Dupa decurgerea acestui terminu, facia cu o a trei'a persoana nu se voru mai potrivită realiză asemenei exceptiuni.

9.) Judecătoriile indicate sub II. in afacerile

loru voru întrebuintă unu sigilu propriu, proveditu cu marcă municipalitatei respective.

Ciudă, 30 Martie 1872.

Directiona r. u. de cărti funduare  
pentru Transilvania.

### Sedanul si Parisul.

(Urmare si fine).

Asaceră dela Chatillon s'a petrecut la a cincea di a asediului. Atunci guvernul publică un decretu pentru instituirea comissoanei baricadelor, presidată de unul dia membru guvernului, de d. Rochefort.

In a cincea di totu se mai găudeau la apărarea elitelor! la apărarea prin baricade!

Dupa acestu decretu, altă decretu totu atâtă de copilaresci; apoi discursuri, proclamații, declamații, demonstrații.

In dilele acelea atâtă de prețioase, inamicii se stabileau săra dificultate pre toate punctele strategice: la Saint-Cloud, Savres, Meudon, Clamart, Chatillon, L'Hay, Vilejuif, Chevilly.

Preste pucinu, toate pozițiile importante le apartinu.

Se punu a construi baterii formidabile, iera Parisienii i lasă in pace sa lucreze.

Diu'a a nou'a a asediului se distinse cu lupta dela Vilejuif. Amintim lupta acestă că sa dovedim ca deca aru si lucrătura de-un'a cu barbaria, asediatorii aru si suferită aspre lovituri.

Din partele, Germanii, nu faceau nici o miscare ofensiva; ei se fortifica in niste.

Scopulu nostru nu este sa amintim aci fazele diverse ale asediului de Paris.

Asiā dera capetenile apărării n'au trasu profitu din gard'a nationala; ei au declarat ca gard'a nationala era nedisciplinata si ca n'aru si tinutu la focu.

Nedisciplin'a unei trupe vine din slabiciunea acelor'a ce o comanda. Dece a siefulu cedéza din diu'a intăia, lucrul este că si sfirsitul.

Deci, guvernul Parisului a cedat chiaru dela diu'a intăia. Fia-care intelese că nu mai era autoritate.

Disciplin'a s'arū si creatu mai repede la avantposturi de cătu in respărțile Parisului.

Cătu despre obicinuita la focu, acătă se capătă pucinu căte pucinu, din lopta in luptă. Nu toti omenii noscu resboinici, dera toti potu devină loptători utili, si multi dintrenii soldati boni.

Dece chiaru dela inceputu, s'arū si întrebuită intr'un'a gardele nationali la recunoșteri in juru Parisului, ei s'arū si obicinuitu, prin întâlniri continue, sa combata trupele. Ei aru si portu desu de dimineață, săra larmă, si s'arū si intorsu tocmai să'a. Oficeri inteligiți aru si dirigiatu recunoșcerile, sub ordinele statului majoru generale, si combinatii asiā cum sa strălucescă in toate direcțiunile.

Nóptea, altă recunoșteri s'arū si petrecutu pre diferite puncte. De o parte aru si observatul, de altă aru si combatutu. In cinci-spre-diece dile, gard'a nationala, smulsa dela acestu serviciu, aru si devenită cutesătore, si aru si fostu in stare a desarmă pre teli căti aru si umblat in recunoșceri.

Trei-d'eci de mii de oameni pre fia-care di, două-dieci si cinci mii de oameni pre fia-care noapte, aru si alergat in juru Parisului, patrundiendo in midiulocul Germanilor, surprindendule posturile, atacându-le sentinetele, distrugându-le operile, tulburându-le repausul.

Ce nu poate face cine-va cu cinci sute mii de francesi? In pucinu timpu s'arū si formatu o șosea minunata de trei-sute-mii de oameni. Cei rei, trebuiau desarmati săra mila.

Aceste expediții secrete, aventurose, aru si imprimatul său inițial simțimentul datoriei. Disciplin'a aru si venită prin natura lucrului, că o neceșitate a situatiunii.

Îndeplinirea marei datorii nationali aru si pascatu mii de virtuti.

Neacțiunea a nascutu nedisciplin'a, lenă ne-temperantă. Multi dintre gardii nationali au fostu loviți in amorulu loru propriu: au rostit de neactivitatea loru. Altii au fostu blesati de neîncredere ce inspiră curagiul loru. Politica, adjutându nemultiamirea, ajunsese la dilele revolutionare caracterizate de către Blanqui.

Stăpânită de frica, guvernul a lingusit multimea. In locu d'a o dirige viguros, elu a cedat la capriciole a cător-va grupe, si n'a pretinsu delu nimeni imbinarea vre unei datorie serioze.

Cedându de done s'au de trei ori la pressiunea opinioanelor, guvernul a ordonată esiră.

In prediua, totu Parisulu era preventu priu opozitie. Portile se inchideau si batalioanele erau convocate cu celu mai mare vaciu.

Preveniti in același timpu cu publicul parizian, Germanii, si sporeau forțele pre punctele cari erau sa fie atacate.

Fiecare, imperialistii erau alungati.

In asediul acestă, care a durat destul de indelungat, au fostu si devotamente mari si nobili, acte de curaj admirabili, morți sublimi.

Dera afară de guvernatorul general, nici unul din membrii nationali nu s'a mai arestatu in mediulocul gardelor nationali cari mergeau in focu.

Multimea cerea o esire in masa. Acost'a ajunsese că si o idea fixă.

Guvernul aperării nationali, dicea incisioru ca multimea era nebuna.

In locu d'a o totu-acusă si dispreții linguisindu-o totu-d'o-data, aru si fostu mai bine sa fi intelese gândul multimei, si sa lu si tradusu in scris.

Traducerea e simplă: "Profitati de bratiele si de inimile noastre; nu ve inchideți in zidurile cetății; areta-ne pre Prusianu; sa mergem inainte!"

"Datoria voastră este, generalul comandante, a no spune in ce ordine si asupr'a cătoru puncte sa mergem; dara in numele patriei sa mergem! sa mergem!"

Eata ce voia multimea. Ea intlegea ca nu va lipsi părea intr'o di, si ca in diu'a aceea va fi prea tardiu că sa mai mergea inainte onu pasu.

Guvernatorul i lipsi cu desaversare barbarita. Elu nu avu nici inteligintă omenilor, nici inteligintă a lucrurilor. Cădă că sa nu se mai scole.

Colegiul sei din guvern pareau ca nici ca se gandisera vreodata la missiunea ce aveau a implementa.

Aperarea Parisului nu fu asurată, poterile nu fura intreboințiate.

Pot sa guvernul nu poate, elu insusi, sa radice starea de asediu. Dara cu puterea intelectuală de resbelu, cu ore-care stima pentru cei ce-i comandanți, cu mici cunoștințe de anima omenescă, aru si potutu domine situatiunea, si acel omen, cari au facutu alătura nebonii, aru si fostu in stare sa facă minuni.

Iuliantoitu inaintea Parisului, inimicul n'arū si potutu dispune de nici unu omu, de nici unu tunu cu care sa-si facă față in provincii.

Libere in miscarea loru, ostile francese aru si potutu sosi in ajutorul Parisului, si o silintă uriasă poate aduce mantuirea.

Atunci, numai atunci, aru si fostu cu dreptu a glorifică Parisulu.

Si poate ca prin acea glorificare s'arū si acoperită cu una velu numele Sedanului; poate chiaru, comparându capitulatiunea dela Sedan cu eroicele victorii dela Parisu, s'arū si tolerat crudimea de a se dice ca Sedanul era o rusine.

Dara astfelu cum s'au petrecut lucrările, poate cine-va autorizat a judeca Parisulu astfelu de pre cum judeca Sedanul?

Din punctul de vedere militar, Parisulu este totul astfelu nu rusinosu ci blamabil.

Colega aperarea fu eroica, dincolo se areă slaba.

La Sedan ostirea fu înghesuită intr'o propastria. Dela Imperatoru pâna la celu mai de pre urma soldat, fia-care si-a facutu datoria; bravara morțea, si că gladiatoriul antic, ostirea cade in slabiciune dura fară rusine. Se luptă unulu contră a patru. Capetenii si amestecă săngele cu săngele soldatilor.

La Parisu se lasă unu tempu indelungat pentru aperare. Luptele suntu rare, si, odata macară, soldatul nu zaresce alaturi cu elu pre cei ce guvernuții. Cu toate acestea, omenii același se numeau reprezentanții aperării nationali. Ei erau cinci contra a doi si bine adăpostiți sub ziduri.

Pre cându forturile tieneau la mari distanțe pre inimicul care nu mai sosea, insurectiunea si urgia manjescă respărțile.

Preste unu secolu, cându istoria nepartiila va descrie intemplierile militare ale capitulării Sedanului si ale capitulării Parisului, pasiunile politice voru si slinse cu multu inainte. Atunci diu'a dela

Sedan nu va mai fi o anatemă; victimele celei dile fatale nu vor mai fi obiectul insultei și calumniei. Dara capitularea Parisului se va judeca cu severitate de către istoric.

Nu este însă judecata cu severitate de acei ce au sustinut asediul? Cu anima plina de amaracione și aducu eminte de acele dile perduite, de acele lungi și nefolositoare discursuri, de acele scrisi minciunose, de acele zadarnice demonstratiuni militare.

Si cu toate acestea, nimeni pâna astazi n'a fostu atât de crudu că sa dea unu epitetu insultatoriu numelui Parisului. Unu simtiemntu de respectu a impusu tacerea. Numele de Sedan merita și mai multu respectu. Acolo nefericitii soldati francesi, au fostu massacrați; acolo ei murindi, au aruncat o ultima privire Franciei...

Numele de Sedan ne aduce aminte dône inspirațional ale lui Vauvernargues: „Blamâmu forte pre nenorocitii și chiaru de cele mai mici gresielii, și cu atâtă îi deplângeam mai putin cu cătu ne-norocirea este mai mare.“

„Principii facu multi ingrazi.“

„L'Ordre.“

### Scurtu estrasu

din discursulu deputatului na-tionalu Vinc. Babesiu, rostitu in Camer'a dietei ungurești in 5 si 6 Aprile 1872 la desbaterea speciala asupr'a proiectului de lege electorale.

Onorabila camera! N'amu avutu de cugetu a luă cuventolu la cestiunea de fatia, dară s'a disu de unii domni, și suume de dd. A. Romanu, Col. Ghiczy, M. Jókay și M. Tanosics astfelii de lucruri, cari nu este permisu a le lasa sără respunsu.

Ce se atinge de respiciunile stimabilului meu amicu Ales. Romanu, mai intâi de toate amu a observă ca — pare ca n'ară fi fostu cu cale, a vorbi și pentru altii, căci — celu putin cu cătu sciu eu, n'a fostu impotiteru la acest'a.

Dône a afirmatu dlu Romanu, pre cari nu le potu ignoră; un'a dicendu, ca noi n'amu fi staruitu pentru votulu universale, déca altii nu veneau a starui; pentru ca nici d-sea, nici alegatorii d-sele, rici preste totu poporul român, in momentu, nu simtu lips'a de votulu universalu. — Eu sum cu totulu de alta parere. Eu asiă sciu, ca noi avemu in program'a nostra libertatea și democratia; pre temeiul acestor'a, déca nu se facea din alta parte, eu veneam a face propunere pentru votulu universalu.

Poporul nostru — multu are să castige prin votula universale; nrulu alegatorilor nostri — de-si n'avemu proletariatu, totu s'aro urcă la întreiu, mai vertosu in părțile mai sarecutie, precum este tocmai Bihorul și — Transilvani'a, unde multu poporu avemu cu posessiuni forte mici. Nu poate să fia deci acesta consideratiune una lucru indiferent pentru noi.

Alt'a ce nu potu aproba din partea amicului meu Romanu, e, cându d-sea spune ca noi deputatii naționali ocupam locu in acesta parte a camerei, nu pentru ca amu a partioné la acest'a, ci pentru ca dincolo nu ni s'a facutu locu pre care sa-lu potem ocupă cu demnitate.

Eu astfelii pricepu lucrul. Eu sciu ca program'a nostra este liberală-democratică; sciu deci ca locul meu este acolo, unde se aperă principiele liberali și democratice, adeca de asta parte a camerei. Daca dincóce se sustinu principie mai liberali decât dincolo, apoi eu asiă cred, ca aici este locul nostru naturalu!

Dupa un'a polemia mai lungă contr'a deputatului Col. Ghiczy, oratorele continua:

On. D. Ghiczy crede ca amicul meu Ales. Mocioni numai atunci aru avea dreptu a se mai pentru esistint'a naționalitătilor și cauș'a loru, atunci, déca densulu respică susu și poteriu, ca nu este cauș d'a se teme cineva de naționalităti, ca ele nu nutrescu tendintie separatistică, — dupa ce înse si Mocioni și Romanu au recunoscutu nemultumiri și neodihna la naționalităti, crede ca aici dd. deputati nu făra cauș au pronuntiatu temeri de naționalităti.

Sa-mi ierte dlu condeputatu și on. Camera, dară marturisescu ca me miru, cum dlu Ghiczy n'a observat in cuventarea dlu Mocioni tocmai acelui pasajiu, carele mai multu cuprinde de cătu o simpla declaratiune că cea pretinsa, cuprinde doved'a despre intimulu neosu, intim'a solidaritate și reciprocitate intre poporale patriei! Eu insumi, nu o data amu avutu ocasiune a respică și a declară aici totu acest'a; nu odata vi-amu spusu și arestatu ca intre naționea mea și cea magiara esiste unu astfelii de neosu de reciprocitate, in cătu dvóstra nu sunteti in stare a face românilor vre-unu reu, prin carele sa nu vatemati și naționea magiara, și ca totu binele ce ni-lu faceti noua, este și spre folosul magiarilor. Căci intr'adeveru esiste intre ambele sementie o atare solidaritate istorica, in cătu un'afara alt'a nu poate să esiste și sa prospereze (Aprobări generale.) Eu, domnilor, vi-amu spusu atunci, cându a fostu vorb'a despre politic'a guvernului in caus'a Franciei, ca — eu multu mai sincera 'mi iubescu naționalitatea mea, de cătu că sa me bucuru de reul naționei magiare; (Aprobare), — căci cadi endu magisrulu, in a dōu'a linia este espusu perirei si românu. (Aprobări generale.) Eu ve vorbescu din convictiune; nu ve dicu vorbe gole, ci cea mai invederata realitate. (Placere generale.) Si de aceea repetindu dicu: Sa nu cugete cineva ca face bunu servitiu magiarimei, cându isbesce in naționalităti; căci acel'a isbesce in patri'a intréga! (Aprobări și cereri, că sa se amâne continuarea pre mâne fiindu 2 ore treceute.)

Presiedintele cu invoarea oratorului amâna continuarea pre mâne dt.

„Alb.“

Ni se tramite și spre publicare urmatoreea epistola:

Veneti'a in 15 Aprile 1872.

Onorabile Domnule! Dupa cum veti fi cetitu in stimabilele diuare nationale, au aparutu aici unu diuariu „Propaganda“ numitul.

Sa nu ne numiti, ve rugamu, indiscreti, déca ve tramitemu aici uno exemplariu din numitulu diuariu, insocutu de urmatoreea rugare:

Spre a putea avea organulu nostru vigoreea și efectulu dorit, avemu, pre lângă altele, trebuintia de concursulu compatrioticu a celor mai buni români: Români cari intielegu important'a tendinție noastră. Spre acestu scopu tramitemu 100 de copii din acestu circulariu la 100 de persoane destinate și pre cari-le cunoștemu că devotate sensului comunu, rugândole a se asociă cu noi in acesta intreprindere, dupa cum credem noi onorabila destulu spre a putea luă ori-ce omu parte la ea. — Ne debuiescu 100 de Asociati, cari desvoltându — fia care in parte — o activitate conformu potentei sale, noi vomu avea protectiunea necesaria pentru lupt'a noastră.

Deci: Nu se retrage nici unu din acesti d-ni pre cari noi rugamu prin acest'a a ne dă concursulu dloru, in uno problemu care, dupa modesta-ne parere se impune fia-cărui veritabilu patriotu, — și intreprinderea noastră va avea deplina vigore.

Totu diuarele românesci au aprobatu, amu puté dice, au alesamatu acesta idea a nostra și nu credem a ne amagi, déca suntemu de parerea ca diuarele nationale suntu quasi-vocea naționei. Diuarele ne-au oferit totu concursulu, nici particularii v. s. domni la care ne adresamu acesta rugare nu ni-lu va putea refusă rezonabilmente.

Redactiunea au facuto uso de protectionea unui diuariu din cele mai acreditate a Italiei spre a evita ori-ce temere din partea abonatilor relative la bani ce anticipéza: astfelii nu se pote nime retrage sub tristulu pretestu: ca se teme, ca este malfidente.

Fia-ce omu de bona sensu va intielege cumca unu diuariu are trebuintia de concursu, en deosebire ori une va intielege ca pentru a face propaganda in strainatate este o conditio sine qua non, o vigorosă protectiune patriotică.

Noi avemu indispensabilu trebuintia de Asociati; de aceea ne adresamu cătra dvóstra rugându-vă:

Sa aveti gentileta a medilodi că pre list'a alaturata sa subscrive compatriotii, amicii, cunoscutii etc. si dvóstra cătev'a exemplare din „Propaganda.“ Trei, cinci, dieci, douăzeci, etc. de exemplare pre-

numerate medilecindu, ai implitu on. d-le condiționea de asociat si cu ea rugarea nostra. In casu celu mai favorabilu in care nu putem crede, de vreme ce noi trămitem aceste circulare numai in locurile unde suntemu convinsi ca locuescu români adeverati consolatiune celu pucinu dvóstra cu unu abonamentu pentru dvóstra.

Noi adresamă acela rogere bona fide cătra dvóstra si nu credem a avea motivu a nu ne pronunța pre cătu se pote de francamente. Frate cătra frate credem ca deve sa vorbescu in limba Giulu acest'a. In româniștu suntemu toti români frati.

Cându vomu numeră 500 de abonati „Propaganda“ va apără in patru colone — in patru limbi: românesce, italinesce, francescă și spaniolescă — si se va stremută totudeodata la Rom'a. — Pentru ce? Imagineze-si cine este român.

In numerulu VII a „Propagandei“ vomu publică nominalmente numerulu abonatilor si associatilor si déca elu va ajunge cifra de 500, nrulu XI a „Propagandei“ va esi cum diseramă mai susu.

„Déca vomu avea numai 10 celitori (români) noi i vomu tienea demni destulu spre a tipari acesta carte pentru densi, amu afirmatu in fruntea „Propagandei“, acesta o reafirmam, si sia oricăine convinsu cumca noi vomu scôte diariulu nostru si fără abonanti, — la vomu distribuî gratuitamente (si in schimb) diuarelor române, italiane, francescă etc., apoi altorui persoane straine, — si asiă vomu continuă 10 ani.

Patriotismul si zelulu dvóstre va face — speramă noi — acesta assertiune superflua, căci nimeni n'are resonu a discurgăsimile intreprinderi, si fia-care este quasi-obligat a fi gentilu facia de astfelii de intreprinderi.

On. Domnul! Déca vei avea placerea scrie pre bandagiu acestei brosuri, dupa ce vei ceta circulariu acest'a, serio d-la meu déca te va lasa inim'?

„Retour“ adaugendu: „Nu voiu sa sciu de astfelii de lucruri!“

De vei voi insa ati cruti și acest'a ostenela arunca, deti-va concede simtiul patrioticu, arunca-o in unu coltii si tratéza-o cu nitare acesta brosura. Trei septămâni vomu acceptă séu responsulu dorit, séu brosior'a „retour“ si de nu vomu primi nimicu in acestu terminu vomu presupune — cu consentimentul dvóstre — cumca refuzati rugarea nostra.

Sa mai amintim cumca pentru toate vomu fi recunoscători ??

Pardonati! onorabile d-le, deca ve disturbâma incătuva cu acest'a, si primiti antecipando cea mai sincera mult umita pentru concursulu ce binevoiti a oferi „Propagandei“ noastre; apoi primiti, ve rugâmu, asecorantia despre cea mai inalta stima si consideratiune.

Cu care avemu onoreea a ne semnă:

**Directiunea Diuariului,**

„Propaganda.“

P. S. Numerii IV, V si VI voru formă o brosura egala acestei si va contineea si traductionea italiana a articolului: „Revindecarea drepturilor noastre daco-române, posibile, mai este?“ apoi continuarea materiei nouă in ambele limbi. Aceste numere voru fi distribuite in 1. Maiu: cam tardiș, dar suntemu constrânsi a acceptă resultatulu acestui apelu apoi fără de acea ecșige ce-va timpu mai multu dificultățile ce ne cauzează strânsformarea programului in cătu priveste limbi. Dupa ce se voru arangia aceste deficiativalemente, „Propaganda“ va observă cea mai scrupuloasa exactitate \*).

**Redactiunea.**

\*) Noi n'amu primitu nici unu numeru. R.

### Concursn.

Pentru ocuparea parochiei vacante din comun'a Ponorelu protopresbiteratului Zlatn'a de susu constatatorie din 1200 suflete, se scrie concursu pâna la 20 Maiu a. c.

Emolumentele suntu tacele stolare, si jertsele obicinuite, care calculate dau o suma de 400 fl.

Doritorii de a ocupa acestu postu, suntu rugati a adresă suplicele loru bine instruite conformu „Statutului organicu“ la subsemnatul in Câmpeni.

Câmpeni, 6 Aprile 1872.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Iosu Patiti'a,

protopopu.

(1—3)